

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně **L. K.**, bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 5. 2015, č. j.,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žaloba žalobkyně směřuje proti rozhodnutí žalované vydané dne 27. 5. 2015 pod č. j. V žalobě uvedla, že žalovaná rozhodla o tom, že žalobkyně není invalidní, protože míra poklesu její pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla zjištěna posudkem o invaliditě a určena ve výši 20%. Posudek o invaliditě však byl vypracován bez náležitých lékařských zpráv, které dokládají zdravotní stav žalobkyně v době, kdy bylo rozhodováno. ČSSZ sice z posudku zjišťuje, že zdravotní stav žalobkyně je dlouhodobě nepříznivý, neboť po artroskopii pravého kolenního kloubu byla zjištěna pokročilá chondropatie, gonartroza vpravo, konstatuje, že pojem pohyb je možný s bolestí, ale přesto uzavírá, že tento zdravotní stav neodpovídá stupni invalidity. Posudek o invaliditě se

zabývá především problémem kolenního kloubu, nezabývá se však ostatními následnými nemocemi, které byly při anebo po operaci kolenního kloubu zjištěny.

Posudkový lékař neměl k dispozici výsledky z vyšetření v oboru hematologie, neměl kompletní výsledky z oboru revmatologie, neměl rovněž výsledky z kardiologie, nezabýval se klasifikací CVI CEAP C2-3. Žalobkyně má postižené cévy, což úzce souvisí s hematologií, ortopedií a revmatologií, následně i kardiologií. Žalobkyně je na tom zdravotně mnohem hůře než před operací kolene, má problém zvládat běžné činnosti kolem svojí osoby a již je nad její lidské síly, aby vykonávala pracovní činnost. Žalobkyně je v pracovní činnosti omezena několikanásobně vyšším procentem, nežli udává žalovaná.

Žalobkyně souhlasí s vyžádáním komplexní zdravotní dokumentace ze všech lékařských oborů a z vyšetření, které absolvovala a k prokázání svého skutečného zdravotního stavu navrhovala vypracovat komplexní posudek o zdravotním stavu znalcem z oboru zdravotnictví, nejlépe pak znaleckým ústavem. Žalobkyně souhlasila i s provedením vyšetření při vypracování znaleckého posudku.

Žalobkyně má za to, že její schopnost pracovat poklesla výrazným způsobem, a tedy má nárok na přiznání invalidního důchodu. V důsledku zdravotních komplikací, které přetrvávají, není schopna se zapojit aktivně do běžného života s plným zabezpečením, a pokud žalovaná rozhodla tak, že žalobkyně není invalidní, rozhodla tak nesprávně, a proto se žalobkyně domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ČSSZ.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že žaloba směřuje proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 27. 5. 2015, jimž se zamítají námitky žalobkyně a rozhodnutí ČSSZ ze dne 24. 4. 2015, o zamítnutí žádosti o invalidní důchod, se potvrzuje. Prvoinstančním rozhodnutím byla zamítnuta žalobkyni žádost o invalidní důchod vzhledem k závěru posudku OSSZ Kroměříž ze dne 10. 4. 2015, podle něhož není žalobkyně invalidní (20%). Ani v rámci námitkového řízení nebyla žalobkyně shledána dalším posudkem vyhotoveným ČSSZ Brno dne 21. 5. 2015 invalidní (shodně 20%), proto bylo napadené rozhodnutí potvrzeno. Zdravotní stav žalobkyně je již dlouhodobě nepříznivý, avšak neodpovídá žádnému stupni invalidity. Pojištěnec je ve smyslu ust. § 39 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb., platném znění, invalidní pro invaliditu I. stupně, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Tuto podmínku žalobkyně nesplňuje, neboť pokles její pracovní schopnosti činí pouze 20%.

Jestliže žalobkyně nebyla uznána podkladovým posudkem OSSZ a ani dalším posudkem ČSSZ vyhotoveným v námitkovém řízení invalidní v žádném stupni, vydala ČSSZ zcela oprávněně rozhodnutí o námitkách a jemu předcházející rozhodnutí o zamítnutí žádosti o invalidní důchod. Rozhodnutí o námitkách je obsáhlé a dostatečně odůvodněno, jsou uvedeny a konkretizovány lékařské zprávy, z nichž ČSSZ vycházela, jakož i posudková rozvaha. ČSSZ se plně vypořádala s uplatněnými námitkami. Závěr posudku byl převzat do odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Žalovaná na odůvodnění napadeného rozhodnutí plně odkázala. ČSSZ považuje celé posudkové řízení za zcela objektivní. Subjektivní úvahy a vlastní posudkové vyhodnocení nejsou důvodem pro přiznání invalidity, neboť invalidita musí být podložena objektivně zjištěným zdravotním stavem a posouzena dle platné vyhlášky o invaliditě.

Protože žalobkyně v žalobě zpochybňuje objektivnost posouzení a správnost stanovení míry procentuálního poklesu vzhledem ke svému zdravotnímu stavu, žalovaná k důkazu navrhovala ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, vyhotovení nového posudku u PK MPSV ČR, která znovu dostatečně a objektivně posoudí zdravotní stav žalobkyně a rozhodne o invaliditě dle platné právní úpravy. Nově vyžádaným dalším odborným posudkem, vyhotoveným v přezkumném řízení PK MPSV ČR, jenž je ze zákona stěžejním důkazem, bude opětovně přešetřen zdravotní stav a najisto postaveno, zda je či není žalobkyně invalidní. Tento posudek je závazný i pro soud. Odborný posudek vyhotovený znalcem se běžně vyžaduje pouze výjimečně, a to až v případě důvodných pochybností soudu o správnosti posudku PK MPSV ČR, doplňujícího posudku PK MPSV a dalšího posudku PK MPSV v jiném kraji. Rozhodnutí ve věci samé žalovaná ponechala na úvaze soudu dle závěru posudku.

Krajský soud v Brně v rámci dokazování nechal skutečně znovu posoudit zdravotní stav a schopnost soustavné výdělečné činnosti žalobkyně, a to posudkem PK MSPV ČR, pracoviště v Brně, který byl vypracován dne 23. 9. 2015.

Posudková komise jednala ve správném složení, kdy předsedkyní posudkové komise byla posudková lékařka a u jednání byl přítomen další lékař, pracující jako ortoped.

Posudková komise v posudku uvedla všechny lékařské zprávy, ze kterých vycházela při hodnocení zdravotního stavu žalobkyně a po zhodnocení těchto lékařských zpráv dospěla v posudkovém zhodnocení a závěru k následujícímu:

Uvedla, že se jedná o posuzovanou ve věci 45 let, která je vyučena dámskou krejčovou. V tomto oboru pracovala jen krátce, jinak pracovala jako dělnice. Následně získala osvědčení pracovníka v sociálních službách a od roku 2009 pracuje v sociálních službách jako pečovatelka o klienty s Alzheimerovou chorobou ve střídavých dvanáctihodinových směnách.

V listopadu 2013 podstoupila artroskopii pravého kolenního kloubu a v lednu 2014 došlo k flebotrombóze hlubokých žil pravé dolní končetiny.

K datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ se po stránce potíží s pravým kolenním kloubem jednalo o projevy lehčího artrotického postižení s porušením chrupavky a dysplazií česky. Rozsah pohybu pravého kolenního kloubu byl bez omezení, nebyla zjištěna jiná porucha funkce kloubu. Jednalo se lehkou formu postižení s lehkým dopadem na funkci kloubu a končetiny, na pohyblivost a celkovou výkonnost, kterou limitovaly pouze udávané bolesti. Nejednalo se o středně těžké, těžké, nebo zvláště těžké postižení s funkčně významným postižením více kloubů, jak je definováno v právním předpisu k hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti.

Po stránce následků zánětu hlubokých žil pravé dolní končetiny byly přítomny lehké známky počínající chronické žilní nedostatečnosti, podle cévního vyšetření hodnoceného v klasifikaci CEAP stadiem klinických známek C2-3. Kromě otoku ale nebyla přítomna žádná funkční patologie podstatněji omezující funkci končetiny. Doporučeno bylo vysadit Warfarin a dále používat kompresní punčochy. Vzhledem k absenci funkčních poruch kromě mírného

otoku pokles pracovní schopnosti pro toto postižení hodnotí PK podle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. v platném znění, kapitola IX., oddíl B, položka 10a, 10%.

Posuzovaná byla pro přechodný otok v obličeji a exantém na rukou vyšetřena i v revmatologické ambulanci, kde nebyly poruchy omezující pracovní schopnost zjištěny. Podle alergologického vyšetření se jednalo o projev alergie, která se při medikaci již neobjevuje. Kardiologické vyšetření nezjistilo funkční patologii, konstatuje pouze palpitace (pacientem vnímaný pocit bušení srdce) v anamnéze.

Hematologická vyšetření nepotvrdila přítomnost trombofilního stavu nebo jiné hematologické patologie s dopadem na pracovní schopnost.

RTG vyšetřením zjištěna artróza levého kyčelního kloubu I. stupně bez zjištěné klinické patologie, neomezuje pracovní schopnost.

Posudková komise v závěru uvedla, že na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ šlo u posuzované o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo postižení kolenního kloubu, které je v posudku funkčně zhodnoceno.

Procentní míru poklesu pracovní schopnosti PK hodnotí dle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí následovně:

kapitola XIII., oddíl A, položka 1a 10%.

Vzhledem k ostatním zdravotním obtížím a vykonávaným pracovním činnostem PK zvyšuje hodnocení o 10%.

Pokles pracovní schopnosti celkově činí 20%.

Pro posuzovanou s uvedeným zdravotním stavem nebyly vhodné práce s nutností dlouhé chůze, trvalého stání nebo sezení (bez možnosti občasně změny polohy) a manipulace s těžkými břemeny. Byla schopna vykonávat práce s využitím dosažené kvalifikace a získané praxe, byla schopna zaučení na vhodnou práci.

Závěrem pak uvedeno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.

Posouzení věci krajským soudem.

Žaloba není důvodná.

Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že žaloba žalobkyně důvodná není, neboť z posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 23. 9. 2015 bylo zjištěno, že zdravotní stav žalobkyně k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí invaliditě neodpovídá, neboť pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti byl stanoven ve výši 20%, PK MPSV ČR se v posouzení zdravotního stavu žalobkyně shoduje i s posouzením lékaře v námitkovém řízení a předtím i posouzením lékaře Úřadu práce.

Posudek posudkové komise soud pokládá za posudek objektivní, posudek přesvědčivý, jedná se o posudek, který vyšel ze všech nálezů o zdravotním stavu žalobkyně, posudková komise zasedala ve správném složení a v posudkovém zhodnocení a v posudkovém závěru se řádným a přezkoumatelným způsobem se všemi lékařskými zprávami vypořádala a svůj závěr v posudku také řádně zdůvodnila.

Soud tedy nemá o závěrech posudku PK MPSV žádné pochybnosti, a proto ho vzal za podklad svého rozhodnutí.

Z uvedených důvodů soud proto žalobu žalobkyně jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Žalobkyně ve věci úspěšná nebyla, proto jí nebyly přiznány náklady řízení, pokud jde o žalovanou, ta nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 8. června 2016

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně